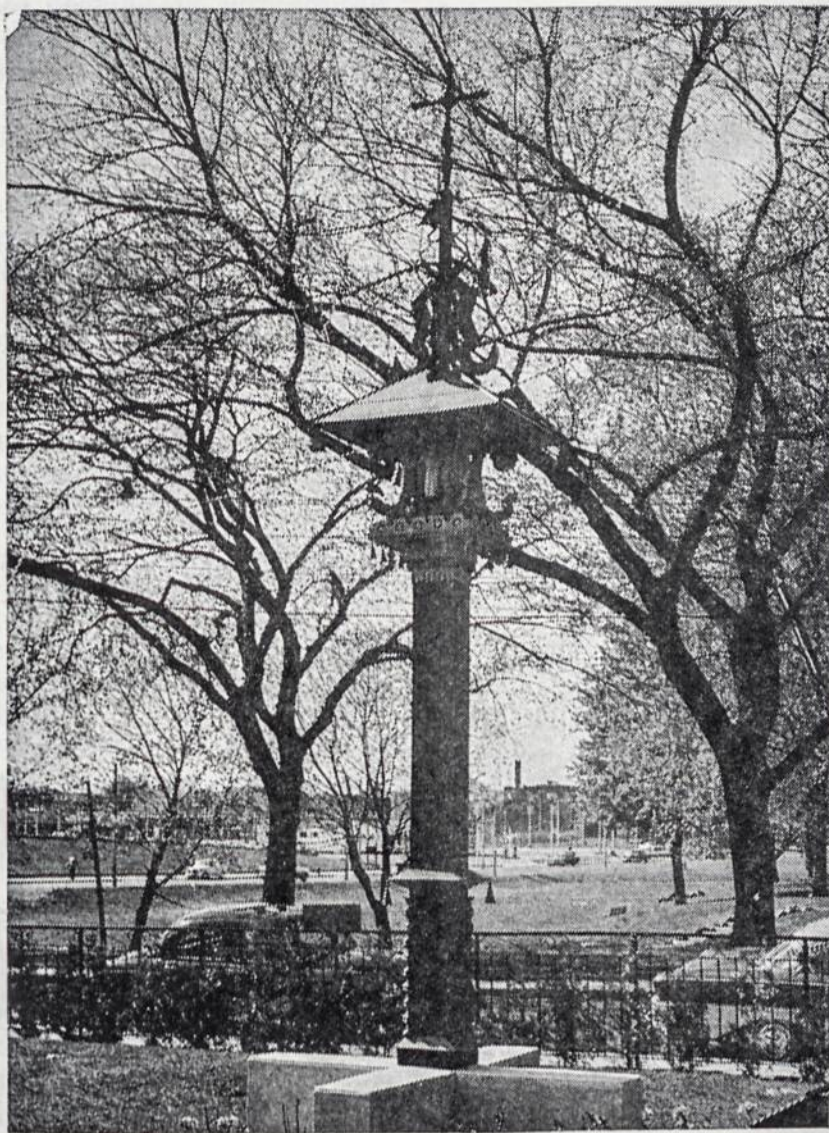

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

Lietuviškas kryžius Vaikų namų kieme Toronto, Ont.

XI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Kintamoji šv. Mišių dalis

Ižanga (Ps. 67, 6-7 ir 36)

Dievas yra savo šventoje buveinėje. Dievas rengia namus pamestiesiems, išveda belaisvius į laimę; jis duoda galybę ir stiprybę savo tautai. (Ps. 67, 1). Keliasi Dievas, jo priešai sklaidomi, ir bėga nuo jo veido tie, kurie jo nekenčia. Garbė Tėvui... Dievas yra...

Malda

Visagalis amžinasis Dieve, kuris savo gerumo gausumu viršiji prašančiųjų nuopelnus ir norus, parodyk mums savo gailėstingumą, atleisdamas tai, ko mūsų sąžinė bijo, ir suteikdamas tai, ko maldoje prašyti neišdrįstame. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Lekcija (1 Kor. 15, 1-10)

BROLIAI: Aš primenu jums Evangeliją, kurią jums skelbiau, kurią jūs priėmėte, kurioje ir stovite, kuria ir būsite išganyti, jei ją laikote taip, kaip jums skelbiau; nebent jūs būtumėte velnui įtikėję. Nes aš jums padaviau visų pirma, ką ir ėmiau, kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip sako Raštai; kad buvo palaidotas ir kad prisikėlė trečią dieną, kaip sako Raštai; kad pasirodė Kefui ir po to vienuolikai. Paskiau jis pasirodė daugiui kaip penkiems šimtams brolių vienu kartu, kurių daugelis tebėra gyvi iki dabar, o kai kurie užmigo. Paskiau jis pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams. Visų paskiausiai jis

pasirodė man, lyg ne laiku gimusiam. Nes aš esu mažiausias tarp apaštaly, kurs neesu vertas būti vadinamas apaštalas, nes aš esu persekiojęs Dievo Bažnyčią. Bet Dievo malone esu tai, kas, esu, ir jo malonė nebuvo manyje bergždžia.

Gradualas (Ps. 27, 7 ir 1)

Dievu pasitikėjo mano širdis ir man buvo padėta; todėl mano širdis džiūgauja, ir savo giesme aš šlovinu jį. Įtave, Viešpatie, šaukiuos; nebūk man kurčias, mano Dieve.

Aleliuja, aleliuja. (Ps. 80, 2-3). Džiūgaukite Dievui, mūsų padėjėjui, linksmai šaukite Jokūbo Dievui; skambinkite psalteriu, tegul atsiliepia meili gitara su arpa. Aleliuja.

Evangelija (Morkaus 7, 31-37)

ANUO METU: Jėzus, palikęs Tiro sritis, per Sidoną atėjo pas Galilėjos jūrą, eidamas Dekapolės krašto viduriu. Ten atvedė pas jį kurčią nebylį ir prašė jį padėti ant jo ranką. Paėmęs jį šalin nuo minios, jis įdėjo savo pirštus į jo ausis, prisilietė su savo seilėmis jo liežuvio, pažvelgė į dangų, atsiduso ir jam tarė: Effeta, tai yra, atsiverk. Jo ausys tuojau atsivėrė, jo liežuvio ryšys atsileido, ir jis kalbėjo, kaip reikia. Tuomet jis liepė niekam to nesakyti. Juo gi labiau jis jiems liepdavo, juo labiau jie skelbė ir juo labiau stebėjosi, sakydami: Jis visa gerai padarė, jis daro, kad kurtiniai girdi ir kad nebyliai kalba.

TĖVŲ MARIJONŲ BENDRADARBIŲ DRAUGIJOS SAVAITRASTIS

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 10 ¢ a copy. Editor Rev. C. A. Matulaitis, M.I.C.

JIS VISA GERAI PADARĖ

“Jis daro, kad kurtiniai girdi ir kad nebyliai kalba”. (Morkaus 7, 37)

Visos mūsų juslės, kaip klausa ir rega, turi mums didelės vertės. Jų dėka pažįstame, suprantame aplinkos pasaulį; pasiekiame mokslo ir jį perteikiame kitiems savo kalba ar raštu.

Mūsų laikų mokslas — technika daug gero padarė: ji ne vien užkinkė Niagaros vandenkrėčio — krioklio vandenį elektrai gaminti, bet net pakabino už trijų tūkstančių mylių nuo žemės, kaip žemės palydovą, telefonų ir televizijos stotį, kuri sujungia Ameriką su Europa.

Vienas sunkiausių apvaldyti žmogui dalykų yra jo paties liežuvis. Čia ir visa technika nepadeda. O labai svarbu

yra kalbėti tik tai, kas reikia. Šv. Jokūbas ap. moko: “Liežuvis yra mūsų sąnarių tarpe; jis sutepa visą kūną ir padega mūsų gyvenimo tekinį, pats pragaro padegtas. Nes visų žvėrių, paukščių, žalių ir kitų prigimtis duodasi pavergiama ir yra žmogaus prigimties pavergtas; o liežuvio nė vienas žmogus negali pavergti... Juo mes laiminame Dievą Tėvą ir juo keikiame žmones... Tai neturi, mano broliai, taip būti” (Jok. 3, 6-10). “Jokia pikta kalba teneišina iš jūsų burnos; bet jei yra kokia tinkanti tikėjimui ugdyti, ji teneša malonės klausantiems” (Efez. 4, 29).

Šv. Pranciškus Salezas (1546-1612) sakydavęs: “Gera būtų, jei turėčiau sugėtas lūpas, — kai būtų reikalas kalbėti, kol atsegčiau, turėčiau laiko pagaltoti ką ir kaip turiu šnekėti”.

Aukojimas (Ps. 29, 2-3)

Aš skelbiu tave, Viešpatie, nes tu išlaisvinau mane ir nedavei linksmintis dėl manęs neprieteliams. Viešpatie, mano Dieve, aš šaukiaus į tave, ir tu pagydei mane.

Tylioji malda

Pažvelk maloniai, meldžiame, Viešpatie, į auką, kurią mes, tavo tarnai, tau teikiame, kad ji būtų tau priimtina, o mums suteiktą paramą silpnybėje. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Prieš Komuniją (Pat. 3, 9-10)

Gerbk Viešpatį savo lobiu ir duok jam savo pirmųjų vaisių, tai tavo aruodai bus kupini ir spaustuvai sklidini vyno.

Malda po Komunijos

Tepajuntame, meldžiame, Viešpatie, tavo sakramento priėmimo savo sielai ir kūnui paramą, kad abejuose sustiprinti, džiaugtumės dangiškosios pagalbos pilnumu. Per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų...

Nenaudingos kalbos

Žinodami, kad “žmonės teismo dieną atsiskaitys iš kiekvieno nenaudingo žodžio” (Mato 12, 36), privalome jų vengti. Jie neneša nei Dievui garbės, nei artimui naudos, nei mums.

a. Tušti žodžiai. Kai kas sugeba valandomis kalbėti ir nagrinėti paskutines žinutes ir naujienas, kas pas juos ar su kitais atsitikę. Ar toks plepumas yra nuodėmė? Gal ir nenuodėmė, jei nieko nuodėminga nebuvo kalbėta, arba jei nori kitą palinksminti tokiu būdu.

b. Juokingi išsireiškimai. Jie leistini, jei nieko neįžeidžia, jei nėra priešingi tikėjimui ar dorai. Tai pasakėlės apie tariamus įvykius. Šv. Hugo (1024-1109) abbo gyvenime randame, kad jis baręs už tokias pasakėles Tuluzos arkivyskupą Durantą, kurs labai mėgęs klausytis juokingų pasakėlių, anekdotų. Arkivyskupas mirė. Kiek laiko praėjus, jis pasirodęs vienuoliui Sanguinui ir jo prašęs, kad praneštų šv. Hugo, jog jo tiesa. — už atpasakojamus juokelius kenčias skaistykloje; prašė maldų.

TIKĖJIMO JĖGA

(7)

Palaimintoji Julija Billiart (1751-1816), seserų vienuolijos Notre Dame Namure, Belgijoje, įkūrėja, nuo 1784 iki 1804 metų buvo ligonis, negalėdama be ramentų nei žingsnio žengti, bet ji neliovė apie save telkusi gailestingas sielas, nešdama paramą revoliucijos 1794 m. nuskriaustai varguomenei.

Jos gyvenime įvyko didelė atmaina 1804 m., įgalinusi ją labai daug gero padaryti per likusius 12 gyvenimo metų.

Savo dvasios vado patariamt, ji pradėjo į švenčiausiąją Jėzaus širdį noveną, prašydama geresnės sveikatos. Penktą novenos dieną pasitaikė, kad tai buvo pirmas mėnesio penktadienis. Kunigas, suteikęs jai šv. Komuniją, paprašęs ligonės:

— Jūs turite gyvą tikėjimą ir švenčiausiąją Jėzaus širdimi pasitikėjimą. Tosios švenčiausios širdies garbei padarykite vieną žingsnį.

c. Pasigyrimai. Ką tik sumanė daryti ar jau padarė, pasakoja visiems. Giriasi ir savimi gėrįsi, ir keliasi į puikybę.

Negailestingi žodžiai

a. Apkalbos. Kas be reikalo pasakoja svetimas klaidas ir nusikaltimus, pats nusikalsta prieš artimo meilę. Būna atvejai, kai tas klaidas reikia pasakyti, kad apsaugotum trečią asmenį nuo nelaimės, ar teisme, ar tėvams. O kas panaudoja kito senas klaidas, norėdamas pakenkti, — nusikalsta pats.

b. Šmeižtai. Prasimanyti, išgalvoti kitų kaltinimai už nuodėmes, kurių tie nepadarė, ar iš mažų prasikaltimų, juos išpučiant, sudarant rimtą kaltinimą. Šmeižikas įžeidžia meilę, teisingumą ir tiesą. Geras vardas yra didelis

Ramentus atidėjus, ji padarė vieną žingsnį.

— Dar vieną! — sušuko kunigas.

— Ji padarė ir antrą ir trečią, ir daugiau.

— Gana. Užtenka, — pasakė kunigas: — V. Jėzus gražino Jums kojų sveikatą ir jėgą.

Palaimintoji Julija tikrai tada pasveiko. Ji apkeliavo Prancūziją ir Belgiją, bekurdama savo vienuolijos įstai-gas.

Kai blogi įpročiai užvaldo nusidėjė-lį, kad jis galėtų pasitaisyti, reikia ne vien gausios Dievo teikiamos malonės, bet ir žmogaus tikėjimo ir pasitikėjimo švenčiausiąją Jėzaus širdimi.

Karpus ir Papyrus

Mažojoje Azijoje, Pergame, bene 250 metais kankiniais mirė Tyatiros vysku-pas Karpus, jo diakonas Papyrus, šio sesutė Agatonika ir jų tarnas Agatodo-

žmogaus turtas. Kas jį atima, — turi gražinti, atšaukti šmeižtą.

c. Liežuvavimas. Tai supjudyimas, suerzinimas dviejų ar daugiau asmenų, pasakojant tariamai prieš juos kitų pasakytus dalykus, kurių anie nekalbėjo. Nuduoda abiejų pusių draugą, pataikauja ir prigauna. Tai daro dažnai iš pavydo, piktumo, keršto ar iš kvailumo. Nusikalsta artimui. Liežuvavimą sunku atitaisyti.

d. Įžeidimai. Kas viešai nori artimui padaryti gėdą, jį įžeidžia ir nusikalsta, prikišdamas ar tai neteisėtą gimimą, giminių kaltes, kūno keistą išvaizdą ar dvasios negalavimus: nesąžiningumą, mažaprotystę ir pan. Iš šių įžeidimų išsivysto muštynės, žmogžudystės.

Kad mes patys būtume tobuli, kad mūsų pamaldumas būtų pilnas, saugokime savo kalbą ir reikale kalbėkime tai, kas reikia šnekėti.

VISUOTINIO BAŽNYČIOS SUSIRINKIMO IŠVAKARĖS

Liepos mėnesio pradžioje Šv. Tėvas Jonas XXIII paskelbė visam pasauliui naują apaštališką laišką (encikliką), kuris prasideda žodžiais "Poenitentiam agere" (Daryti atgailą) ir sekančią lie-

.....
ras. Kai kurie rašytojai jų mirtį atkelia į antrąjį šimtmetį, į 161-9 metus.

Užsilikusios yra žinios apie paskutinę jų dieną.

— Ar esi krikščionis? — klausęs teisėjas vyskupo.

— Aš esu krikščionis. Garbinu Kristų, Dievo Sūnų ir neaukoju negyviems stabams.

— O kaip su tavim? — kreipėsi į diakoną.

— Duosiu gražiausią ir didžiausią atsakymą: esu krikščionis!

Vyskupas ir jo diakonas buvo žiauriai kankinami, mušami, draskomi, vis siūlant atsižadėti Kristaus ir aukoti stabams. Kamuotojams pailsus, o kankiniams neišsižadant tikėjimo, teisėjas paliepęs juodu abu ir kitus tuo metu sugautus krikščionis sudeginti lauže.

Papylus greit žuvo ugnyje, o su juo ir kiti.

Kai buvo prie stulpo rišamas vyskupas Karpus mielai šypsojosi, nustebeęs teisėjas paklausęs:

— Ko tu juokies?

— Matau Viešpaties Dievo begalinę didybę ir džiaugiuos.

O savo kankintojams jis taręs:

— Esame visi to paties Dievo vaikai. Iš jo turime kūną ir sielą. Jam atsakysime paskutinę dieną.

Kai ugnis pradėjo siausti senelį, jis taręs:

— Palaimintas Viešpats Jėzus, Dievo Sūnus Dieve, į tavo rankas atiduodu savo sielą.

Užtroško dūmais ir liepsnose mirė.

Mokėkime su džiaugsmu priimti gyvenimo kryželius. Už juos mums Dievas mokės nesibaigiančiu amžiais džiaugsmu.

pos 2 dieną — ypatingą viešą laišką, skirtą seselėms vienuolėms. Vienu ir kitu atveju aukščiausias Bažnyčios Ganytojas kviečia visus maldai, atgailai ir permaldaujamiems darbams, kad maldos dvasia ir dvasiniu atsinaujinimu būtų galima tinkamai pasiruošti malonės metui, kuriuo bus visuotinis Bažnyčios susirinkimas, prasidedąs šių metų spalio 11 d. Vatikane.

Vienas ir kitas iškilmingas raštas pabrėžia antgamtinę svarbą šio didelio įvykio, kurio laukia maldos vienybėje katalikai ir visi geros valios žmonės. Dėl to reikia tinkamai jam pasiruošti, prašant Visagalio Dievo pagalbos.

Malda, kuri reiškiasi tvirtu tikėjimu ir atgailos darbais bei pavyzdingu krikščionišku gyvenimu, paruoš tikinčiųjų sielas priimti visuotinio Bažnyčios susirinkimo potvarkius. Šitas pasiruošimas jau yra tikras bendradarbiavimas, kurio nori iš mūsų Bažnyčia, kad laukiamasis įvykis būtų tikrai malonės metas ir palaima, kad Dievo karalystė šioje žemėje sutvirtėtų ir labiau plistų visame pasaulyje.

Šv. Tėvas ypatingai kviečia atgailai, kad Kristaus kentėjimams prijungtume ir savo kentėjimus mistinio Kūno, tai yra Bažnyčios, gerovei (Efez. 4,12). Visuotinis Bažnyčios susirinkimas — primena popiežius — siekia iš mūsų pusės praplėsti atpirkimo darbą ir mes turime džiaugtis bei jaustis pagerbti, jog galime dalyvauti žmonijos atpirkimo darbe.

Visuotinis Bažnyčios susirinkimas yra milžiniškas veiksmas Bažnyčios, kuri dalina atpirkimo turtus. Todėl pasiekti šiems aukštiems tikslams reikia panaudoti antgamtinės jėgos išteklius: maldą ir atgailą. To nori iš mūsų Šv. Tėvas.

Pop. Jonas XXIII deda viltis, kad ligoniai ypatingai gali prisidėti prie visuot. Bažnyčios susirinkimo pasisekimo, aukodami savo kentėjimus. Taip

VISŲ DANTYS BALTI...

Tuo laiku aš buvau dar mažas vaikas, tačiau to įvykio ligi mirties neužmiršiu.

Vieną pavasario vakarą atėjo pas mūsų našlys ūkininkas Dapkus, pagarbino Dievą, ir tuojau pradėjo:

— Ar žinai, kūmuti, kas man atsitiko?

— Niekur, išskyrus bažnyčią, neinu, todėl ir nieko nežinau, — atsakė tėvas.

— Gaila, — atsiduso Dapkus.

— Gal per daug rūgusio pieno su šaltomis bulvėmis privalgei ir viduriai sugedo? — jis taip sakė todėl, nes žinojo jo gobšumą.

— Tai dar nedidelis būtų daiktas, kūmuti!

— Nedidelis, bet nemalonus, mat, galima rimtai susirgti, o juk jokio arti-

pat visi be išimties kviečiami daryti gailestingumo darbus sielos ir kūno reikaluose, atgailos dvasioje pakelti savo luomo, pareigų ir visas kitas kasdienio gyvenimo sunkenybes, ugdant savyje krikščioniškas dorybes. Kunigai bei kiti dvasininkai yra nuolatinėje su popiežium maldos vienybėje, aukodami kasdien viešą Bažnyčios maldą (breviorių), o visi tikintieji ta pačia intencija kalbėdami rožančių bei kitus maldingumo pratimus atlikdami už šio nepaprasto įvykio pasisekimą. Ypatingai šv. Tėvas kviečia jungtis su juo maldoje sesės vienuolės, atliekant artimo meilės darbus savo pavyzdingu gyvenimu.

Besiruošiant visuot. Bažnyčios susirinkimui, visame pasaulyje bus laikoma iškilminga novena prie šv. Dvasios, jungiant atgailos ir permaldavimo pamaldas.

Klusniai pasiduodant šv. Tėvo nurodymams, visas katalikiškas pasaulis, labiau atsidėjęs maldai ir savo pasirinktiems apsimarinimams, parodys stebėtiną tikėjimo dvasią, kuria turi persiimti kiekvienas Bažnyčios narys.

Kun. Jonas Sakevičius, MIC

mo neturite. Dešimt metų vienai vienas gyvenate! Reikėjo kokią ubagėlę pasisamdyti. Pinigų Amerikoje užsidirbote, — juokavo mano tėvelis.

— Visko turėjau, bet dabar nieko neturiu...

— Pametėte? Gal padėti ieškoti?

— Nepamečiau: man juos pavogė...

— Kas ir kaip?

— Nežinau. Buvau mieste. Ten pardaviau kumelaitę. Žemę noriu išnuomoti. Grįžęs į namus tuos pinigus norėjau prie kitų padėti. Žiūriu — 3000 litų ir 150 auksinių dolerių trūko. Tik 60 menkų litelių snuduriavo...

— Ar galimas daiktas? — stebėjosi mano tėvas, — prieš dvi savaites norėjau 150 litų pasiskolinti, bėdos spaudė, — neturėjote. Šiandieną apie tūkstančius kalbate. Gal galvoji, jog aš juos pavogiau?

— Visų dantys balti, bet už dantu baisenybės slepiasi...

— Kas ne mano, to aš niekad nepasisavinsiu. Net ir badu mirdamas!.. Kur tuos pinigus laikei?

— Kėdėje, kūmuti, tik kėdėje. Aš ant jos dienomis sėdėjau, o naktimis prie lovos galvos laikiau, ant kurios mano drabužiai gulėjo...

— O kas tą paslaptį žinojo?

— Tik vienas iš anūkų: jis juos dažnai suskaitydavo ir vėl atgal padėdavo.

— Praneški policijai: gal suras vagį?!

— Tegul Dievas ją ar jį nubaudžia: esu per senas bylinėtis.

Taip, dėdė Dapkus nepranešė policijai, tik pas tą anūką išsikėlė gyventi. Ten ir savo amžių užbaigė. Pinigai ir po šiai dienai neatsirado.

Ignas Šmigelskis

.....

▼ **Milano arkivyskupas Giovanni Montini**, vykdamas į Ghana, oficialiai vizitai, dėvėjo paprastą juodą eilutę su kunigiška apikakle, tuomi pradėdamas ir Italijos dvasininkų rūbuose atmainą.

Kristui ir Bažnyčiai

DIEVO TARNO ARKIV. JURGIO MATULAIČIO

BEATIFIKACIJOS BYLOS ŽINIOS

REDAGUOJA MARIJONŲ POSTULACIJA

Nr. 8 (102) 1962 m. rugpiūčio 25 d. (IX).

PRANOKEJAS

Dievo Tarnas arkiv. Jurgis 1911 m. rašė:

— Žmoguje valią vedžioja protas. Protas suklysdamas suklaidina ir valią. Mintis turi įtaiką į visą mūsų gyvenimą. Jei mintys sugenda, susidrumščia, susipainioja, — tai visas gyvenimas pradeda gesti.

Kažin ar nedidžiausia mūsų gadyinės nelaimė, — tai protų išklydimas iš tikros tiesos, iš tikėjimo kelio: tai minčių srityje baisi suirutė ir sumišimas?

Kad atitaisius tą blogumą, reikia ir mums patiems įgyti tikras, katalikiškas mokslas, pažinti gerai, pilnai, vispusiškai tikėjimas, — paskui gi reikia stengtis ir kitų protai ta tikėjimo šviesa apžiebtį. Minčių atitaisymas turėtų būti vienu iš svarbiausių mūsų rūpesčių.

Šiandien reikėtų apaštalavimo darbas, tikėjimo skelbimas, platinimas ir apgynimas, taip sakant, supopuliarinti. Reikėtų į tą darbą įtraukti platesnes žmonių mases.

Taip, kaip yra visokių labdarybės įstaigų ir tokios daugybės žmonių į jas yra įsirašiusios, taip pat turėtų būti ir tikybos platinimo, mokymo ir gynimo įstaigos, ir taip pat reikėtų į tas įstaigas patraukti kuo plačiausias žmonių minias. Šiandien dėl katalikiškos pasaulėžiūros kova verda visur ir tarp visokių žmonių sluoksnių. Kunigas negali visur aprėpti, kad ir norė-

tų. Turi pagalbon dvasiškiams ateiti pasauliečiai, prisidėti prie svarbių svarbiausio darbo, — tikro katalikiško mokslo skelbimo.

Taigi, tarp kitų katalikiškų uždavinių turėtų mums ypač rūpėti tikybos platinimas ir gynimas su pagalba pasauliečių žmonių.

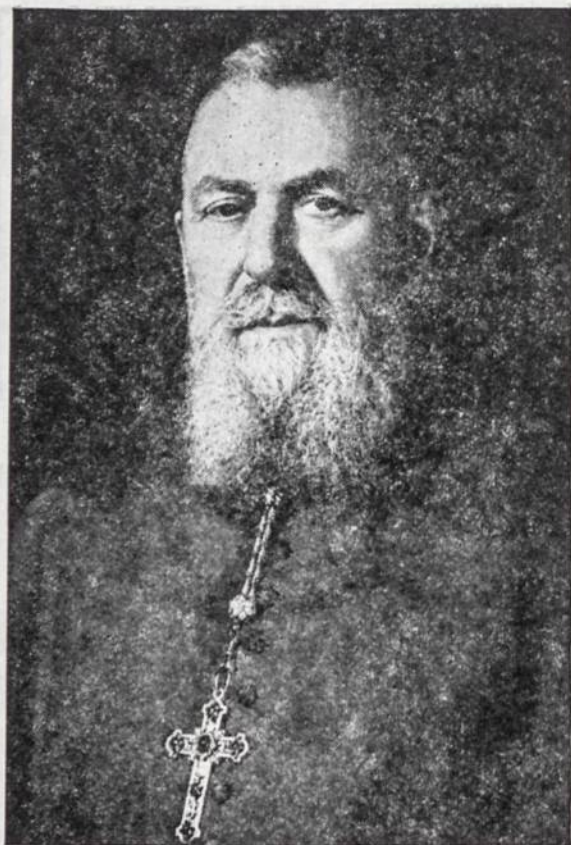
Būtų galima steigti tam tikras brolijas, draugijas, įstaigas. Būtų galima prirengti ir tam tyčia išlavinti tikėjimo skelbėjos ir skelbėjai: jie galėtų įnešti visur: į pavienius namus, į dirbtuves, į visokias įstaigas, ne tik pas tikinčiuosius, bet ir netikinčius, ne tik pas katalikus, bet ir nekatalikus, ir visur jie galėtų įnešti tikrą mūsų šv. tikybos šviesą ir tikrą krikščioniškų dorybių pavyzdį parodyti.

Būtų galima steigti tokios draugijos tarp tarnaičių, tarp mokytojų, tarp darbininkų, amatninkų, ūkininkų: žmonių, man rodos, visur rastųsi užtektia. Reikia į tą darbą įtraukti platesni žmonių būriai.

Kas myli Dievą ir Bažnyčią, kam rūpi Dievo garbė ir mūsų šv. Bažnyčios tarpimas, teeina į šventą kovą dėl Dievo ir Bažnyčios.

*

Beskaitydamas šias eilutes, kas galėtų manyti, kad jos buvo parašytos prieš 50 metų Dievo Tarno Jurgio Matulaičio! Tuomet jis, dar būdamas jaunas kunigas, vos pasiekęs 40 metų amžiaus, jau atlikęs sėkmingai pirmuosius žygius, kad užtikrintų per Šventąjį Sostą merdėjančios Marijonų Vie-

Kardinolas Eugenijus Tisserant, kurs yra Dievo Tarno arkiv. Jurgio Matulaičio beatifikacijos bylos pranešėjas, buvo pagerbtas pop. Jono XXII, paminint jo 25 metų sukaktį, kaip buvo konsekruotas vyskupu.

nuolijos atgaivinimą, savo mintyse ilgai svarstė Dievo akivaizdoje, kokia kryptimi turėtų eiti atgaivintos Kongregacijos apaštalavimas sieloms išganyti.

Ir štai, kovo 5 dieną 1911 metais, Dvasinės Petrapilio Akademijos profesoriaus kambario nuošalume bemintydamas, savo Užrašų knygutėje atžymėjo tai, ką jo gilus protas, Dievo malonės apšviestas, leido jam suprasti šiuo klausimu.

Tuomet jis aiškiai pamatė reikalą, kad į apaštalavimo sieloms išganyti darbą reikia įtraukti pasauliečius katalikus. Jis matė, kad ateina laikai, kuomet kunigo vien darbuote negalima bus pasitenkinti, kad reikės ieškoti pagalbos apaštalavimo darbe iš pasauliečių pusės. Reikės, būtent, jungti geros va-

lios vyrus ir moteris į tam tikras sąjungas ar įstaigas, kur būtų paruošiami būsimieji apaštalai pasauliečiai, tikėjimo platintojai ir gynėjai, kurie galėtų ir ten savo darbą atlikti, kur kunigas nelengvai gali įeiti.

Tai, kas buvo pramatomą Dievo Tarno Jurgio Matulaičio prieš 50 metų, mes matome šiandien vykdoma Bažnyčioje, įvairiuose laisvuose kraštuose. Šitoks apaštalavimas vadinasi įvairiais vardais, bet esmėje yra pasauliečių Katalikų Veikimas (Katalikiškoji Akcija — Azione Cattolica).

Teisingai tad galime tvirtinti, kad Dievo Tarnas Jurgis Matulaitis yra Katalikų Veikimo Pranokėjas.

Kun. K. Rėklaitis, MIC.

PAŠAUKIMAI

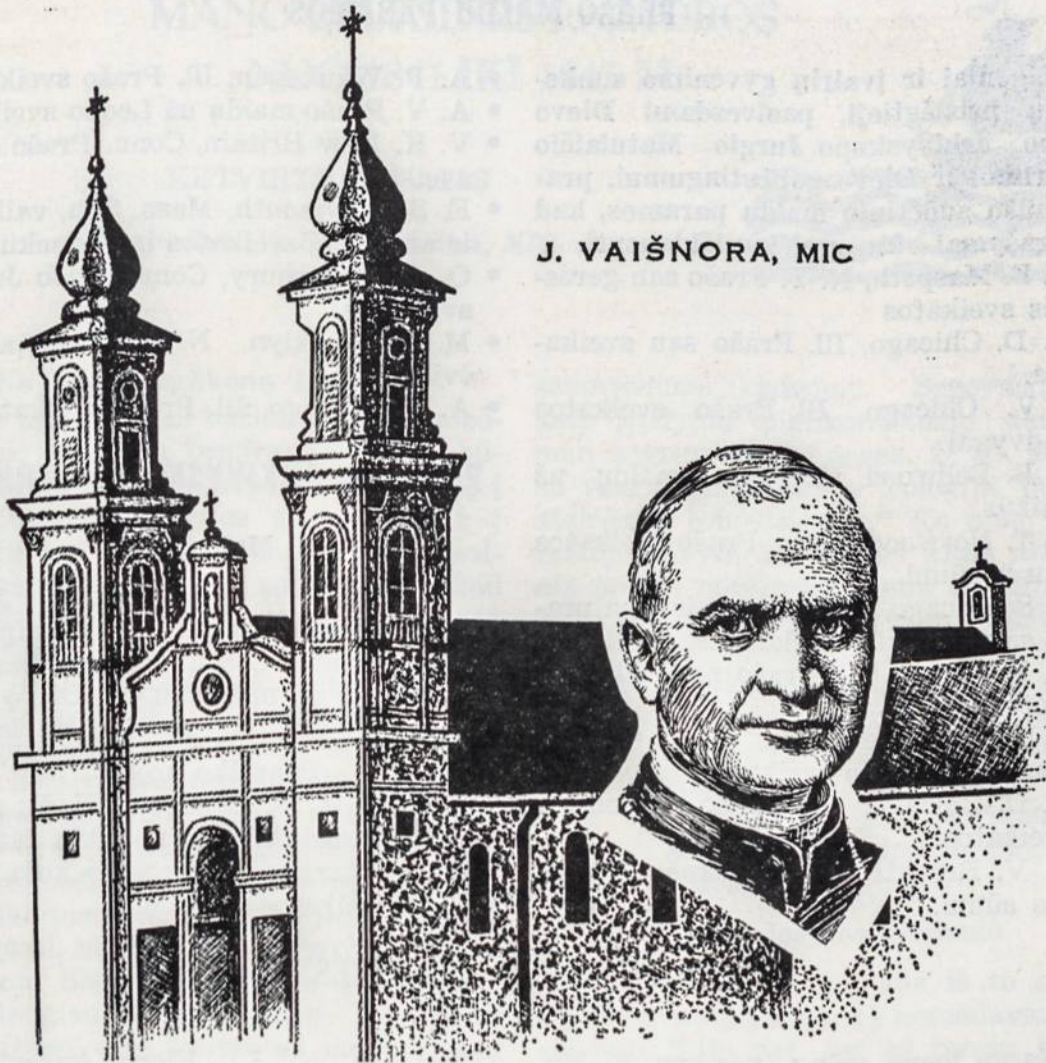
Pitsburgh, Pa., vyskupas J. J. Wright, kalbėdamas Romoje Tarptautiniame Pašaukimų į dvasinį luomą kongrese geg. 23 d. pabrėžė, jog kiekvienas žmogus turi sau paskirtą Dievo apvaizdos pasiuntinybę pasaulyje, kad kiekvienam luomui yra savas pašaukimas ir į dvasinį luomą reikia ypatingo pašaukimo.

Kongreso metu, kur tarp 500 atstovų buvo 67 amerikiečiai, TV programoje buvo pritaikinta amerikietiški būdai žiūrovams suįdominti. Išeita šūkiu: po vieną kunigą kasmet kiekvienai pasaulyje vyskupijai.

Sulaukta staigmena. Po tos TV programos teiravosi šv. Seminarijų Kongregacijoje apie sąlygas, įstojant į kunigų seminariją 31 jaunuolis. Tuo tarpu 1962 m. Romos vyskupija išventė tik 3 kunigais.

Kongrese paaiškėjo, kad JAV ir Kanada išventė pusę visų naujų kunigų pasaulyje, 2,119. Tai buvo kartu pripažinimas, kad amerikiečiai moka geriau ieškoti pašaukimų į kunigus.

Pop. Jonas XXIII priėmė audiencijoje Kongreso dalyvius ir patarė mels-tis ir prašyti Dievo, kad siųstų daugiau darbininkų į savo pjūtį.

J. VAIŠNORA, MIC

MAČIAU DIEVO TARŅĄ

1962 m. liepos mėnesį Postulacija išspausdino kun. dr. J. Vaišnoros, MIC., knygelę "Mačiau Dievo Tarną". Yra tai jo atsiminimai iš turėtos pažinties ir santykių su Dievo Tarnu arkivyskupu Jurgiu Matulaičiu — Matulevičium, MIC. Didesnė knygelės dalis atskirais straipsniais tilpo "Laive".

Knygelė parašyta vaizdžiai ir patraukliai, su paveikslais ir su prabangiu permatomu acellate aplanku. Kaina tik 50 centų.

Už jūsų dolerį, jei norėsite, pasiūsiu tris knygeles, kad galėtumėte kitiems padovanoti.

Rev. C. A. Matulaitis, MIC
4545 West 63 St.
Chicago 29, Ill. .

Užsakymas

Siųskite man "Mačiau Dievo Tarną" egz.

Pinigus \$.... pridedu.

Mr. Mrs. Miss.....

Adresas

1962 m. rugpiūčio (August) 25 d.

PRAŠO MALDŲ PARAMOS

Ligoniai ir įvairių gyvenimo sunkenybių prislėgtieji, pasivesdami Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio užtarimui ir Dievo gailėstingumui, prašo mūsų sudėtinių maldų paramos, kad jų prašymai būtų greičiau išklaudyti.

- A. B. Maspeth, N. Y. Prašo sau geresnės sveikatos
- A. D. Chicago, Ill. Prašo sau sveikatos.
- J. V. Chicago, Ill. Prašo sveikatos Jadvygai.
- P. B. Bellwood, Ill. Prašo maldų už vaikus.
- O. T. Norwood, Mass. Prašo sveikatos sau ir sūnui.
- A. S. Chicago, Ill. Adomas ir Ona prašo sau geresnės sveikatos.
- A. M. Cicero, Ill. Prašo pasimelsti už motinos sveikatą.
- K. D. Worcester, Mass. Turi skaudamas akis; prašo sveikatos.
- U. U. Chicago, Ill. Prašo Veronikai sveikatos.
- R. V. Brockton, Mass. Prašo sveikatos sūnui.

- A. P. Waukegan, Ill. Prašo sveikatos.
- A. V. Prašo maldų už Leono sveikatą.
- V. K. New Britain, Conn. Prašo Onai sveikatos.
- E. S. Weymouth, Mass. Sau, vaikams ir anūkamų sveikatos ir pasisekimo.
- O. G. Waterbury, Conn. Prašo Juozui sveikatos.
- M. K. Brooklyn, N. Y. Prašo akims šviesos.
- A. B. Chicago, Ill. Prašo sveikatos.

PADEKOS ARKIVYSKUPUI JURGIUI

Malonės

616 nr. A. B. Grand Rapids, Mich. rašo: "Prisiunčiu jums laišką, kaip padėką Viešpačiui Dievui už apturėtas malones, kurių aš meldžiau per Dievo Tarno arkiv Jurgio Matulaičio užtarimą.

Pasveiko koja

617 nr. A. B. Maspeth, N. Y.: rašo: "Noriu pranešti, kad per arkiv. Matulevičiaus užtarimą man pagijo koja ir aš prašau sveikatos daugiau."

BEATIFIKACIJOS BYLAI VESTI AUKOS

Gauta liepos mėn.: (per kun. K. Matulaitį, MIC.): po \$10.00 Mrs. Van Buskirk Chicago, Ill), Elzbieta Lazdauskienė (Newtown, Pa.); po \$7.00. Kun. Alf. Grauslys (Chicago, Ill.); — po \$5.00: J. J. Auškalnis (Gary, Ind.), Juozas Stadalnikas (Phila., Pa), Antanina Bensevičienė (Grand Rapids, Mich.), K. Sakalauskas (Vokietija), Uršulė Urbonienė (Chicago, Ill.); — po \$3.00: J. Skimbirauskas (Australija), Petronėlė Kelpšas (Pittston, Pa.), N. N. (Omaha, Nebr.); — po 2.15: O. Lašaitienė (Australija); — po \$2.00: Ieva Jasukaitis

(Elizabeth, N. J.), Elena Ancevičienė (Waterbury, Conn.); — po 1.00: Petronėlė Daunoris, Leonas Pračkaila, Petronėlė Pleinis, V. Blazaitis, A. Matulionis.

Gauta tiesiog Romoje: Nekalto Prasi-dėjimo Seserys (Putnam, Conn.): — \$110.00; — Mr. Albert Shimkus (California) — \$10.00.

Generalinė Marijonų Postulacija Romoje dėkoja visiems aukojusiems beatifikacijos bylai vesti ir užtikrina, kad už visus Geradarius ir šios bylos Veiksnius kasdien yra meldžiamasi Romos marijonų koplyčioje.

Marijonų Postulacijos Pareiškimas

Popiežiaus Urbono VIII nuostatams nuolankiai paklusnūs pareiškiamo, kad kur "Beatifikacijos Bylos Žiniuose" bus minima antgamtinio pobūdžio įvykiai, tai jiems tik tiek tikėtina, kiek jie remiasi grynai žmonių liudijimu; o kur Dievo Tarnas Jurgis vadinamas "šventuoju", tai reikia laikyti vien tik privačių asmenų įsitikinimu.

MANO RELIGINĖS PAŽIŪROS NUO 1841 IKI 1845 M.

KETVIRTOJI DALIS

Vertė Kun. V. Bagdanavičius, MIC

(10)

Ne prieš anglikonų Bažnyčią

Ir taip pvz., aš būčiau galėjęs kalbėti apie šventųjų bendravimą tokiu būdu, kad tai iš vienos pusės būtų vedę į Šv. Mergelės Marijos garbinimą ar į šventųjų garbinimą ir iš kitos — į maldas už mirusius, nors neprisimenu, kad tai būčiau daręs. Vienoje pastaboje 1844 ar 1845 m. aš šitaip sakiau tuo reikalu: "Jei Bažnyčia nėra ginama ant jos teisinių pagrindų, ji turi būti ginama ant principų, kurie siekia daug toliau, negu betarpiškas reikalas. Kartais tuos tolimesnius padarinius aš mačiau, kartais — ne. Kartais, tiesa, aš juos mačiau ir nesakiau, kad juos mačiau. Tada, kai man atrodė, kad jie yra nesuderinami, ne su mūsų Bažnyčia, bet tik su joje besireiškančiomis pažiūromis, aš stengiausi vesti mūsų Bažnyčion tas tiesas, apie kurias aš maniau, kad jos turi teisę čia būti."

Tiek aš prisipažįstu. Bet aš nepripažįstu ir paprasčiausiai paneigiu esą aš kada ką sakęs, kas buvo slapta nukreipta prieš anglikonų Bažnyčią ir kad tai esu daręs žinodamas ir norėdamas, kad kiti, nepasižiūrėdami, tai priimtų. Viena iš mano didžiųjų sunkenybių ir viena iš mano nekalbumo priežasčių buvo ta, kad aš, laikui bebėgant apsižiūrėjau, jog tie principai, kuriuos nuoširdžiai skelbiau kaip anglikoniškus, vedė į išvadas, palankias Romai. Žinoma, tada aš to nenorėjau prisipažinti, ir kai būdavau klausiamas, būdavau sumišęs ir nežinodavau, ką atsakyti.

Prie horizonto

Pirmąjį tokį atvejį aš išgyvenau

senoviškumo klausimu. Senoviškumą, kaip įrodymą anglikoniškumo naudai, man sugriovė Šv. Leonas. O aš, kartu su visa anglikoniškąja teologija, buvau atsirėmęs senoviškumu.²⁰ Ką man tada reikėjo daryti, kai vienas kitas aštrenis protas norėjo tai vienu ar kitu atžvilgiu panaudoti prieš Vidurinį Kelią? Tose aplinkybėse buvo neįmanoma duoti tokio atsakymo, kuris būtų patenkinamas ir pasielgti taip, kad neatrodytų paslaptina. Taigi, kai aš ką rašiau, dažnai ėjau taip toli, kaip toli aš mačiau, bet nedaug aš galėjau pasakyti apie tai, kas yra už horizonto, kaip nedaug pats apie tai žinojau.

Ribotas logikos vaidmuo

Dėl to klausiamas, kas iš to seka, ką aš buvau pasakęs, aš nerasdavau atsakymo. Taip pat, kai aš buvau klausiamas, ar tam tikros išvados neseka iš kaikurių principų, iš syk aš negalėdavau atsakyti, ypač jei tai lietė sudėtingus dalykus. Ir taip buvo, jei ne dėl

²⁰ Popiežius Leonas Didysis tokios reikšmingos įtakos Newmanui turėjo tuo būdu, kad praktiškai įrodė, kaip Bažnyčia auga. Jis Chalcedono visuotinio susirinkimo metu 451 m., kartu su visa Bažnyčia, pasisakė už naujus Kristaus supratimo aptarimus, o ne už senus, kurie buvo nepilni ir vedė į iškrypimus. Jis pasisakė, kad Kristuje yra dvi prigimty: dieviškoji ir žmogiškoji, sujungtos viename asmenyje. Tos grupės, kurios laikėsi senoviško formulavimo, vienos iškrypo į vieną pusę, kitos į kitą. Ligi šio laiko jos yra žinomos Koptų, Jakobitų ir Nestorijonų vardais. Šis įvykis Newmanui atidarė akis, kad tikėjimo moksle ne visada galima pasisakyti už senumą. Kartais seni supratimai reikalingi naujų paaiškinimų, kad būtų išvengta naujų klaidų.

kitų priežasčių, tai dėl tos, kad yra didelis skirtumas tarp išvados teorijoje ir išvados praktikoje, nes išvadai praktikoje gali turėti įtakos kokia išvada, padaryta visai iš priešingo principo. Galėjo taip pat atsitikti, kad aš paprasčiausiai buvau suklaidintas logiško pritaikymo mano principų, kuris man buvo padarytas, ir pritariau toms pažiūroms, kurios, iš tikrųjų, nebuvo mano pažiūros. Ir, kai žinia, apėjusi mano draugus, grįždavo pas mane, aš turėdavau prie jos neprisipažinti.²¹ Be to dar, aš, berods, nemėgau skaudinti ir erzinti žmonių loginėmis išvadomis, kurios juos būtų mirtinai palietusios, jei jie patys jų akystatoje neatsirasdavo.

Aš jaučiau šv. Ambrozijaus pasakymo jėgą: "Ne dialektikos pagalba patiko Dievui išgelbėti savo tautą". Aš labai nemėgau popierinės logikos. Kalbant apie save, tai ne logika mane išnešė. Lygiai, kaip ne gyvasis sidabras termometro vamzdelyje pakeičia orą. Svarsto konkreti būtybė. Praeina tam tikras skaičius metų, ir aš apsižiūriu, kad mano minties stovis yra kitas. Kaip tai atsitinka? — Keičiasi visas žmogus, o popierinė logika tik tai užrašo.

Visa pasaulio logika nebūtų mane greičiau atvedusi prie Romos, negu aš atėjau. Gal jūs sakysite, kad aš savo kelionės tikslą pasiekiau dėl to, kad prieš akis turėjau bažnytkaimio bažnyčios bokštą? Gali kas sakyti, kad to ilgo kelio nebūtų reikėję, kuriuo mano siela pasiekė Romą, jei aš būčiau turėjęs aiškesnį pažinimą, negu turėjau, kad mano galutinė kelio stotis yra Roma. Dideli darbai reikalauja laiko. Bent taip aš jaučiu savo reikale. Ir dėl to ėjimas pas mane su logikos metodais man davė provokacinį išpūdį, nors, man atrodo, aš to niekada neparodžiau.

21. Newmaną žmonės kaltino veidmainyumu. Tai buvo dėl to, kad jis ilgą laiką negalėjo galutinai apsispręsti. Draugai ir priešai norėdavo iš jo išgauti galutinį atsakymą, o jis

TĖVIŠKĖS PŪKELIS

*Gimta sodyba kelia
Klevų slaptingą uostą;
Vaikystė metų eilę
Žibučių perlus šluostė.*

*Lankoj pūkelio gūžį
Jėgų pavyti stigo:
Pykau, bariau vėjužį —
Pūkelis mano dingo.*

*Ieškojau jo prie kelio...
Vėjelis džiaugsmą griovė;
Nuskridusio pūkelio
Gailėjau, kam išroviau.*

*Suradęs jį klevely,
Atkišęs lūpas vėjui,
Besidžiaugiančioj širdelėj
Dėkojau Pranokėjui..*

*Pažvelgęs į beribę,
Mačiau apsėtus plotus...
Užgoždavo saldybę
Kartelis aitrai sotas.*

*Pakilęs skrido pūkas —
Pavyti jėgų stigo,
Pykau, bariau vien ūką,
Kad priblandoje dingo.*

jo dar neturėjo. Dideli darbai, taigi ir dideli pasiryžimai, reikalauja daug laiko, ar, tiksliau sakant, daug kantrybės su pačiu savim. N. tol nežengė lemtingo žingsnio, kol jam viskas nepaaiškėjo. Tačiau jis nebuvo amžinas stoviniuotojas kryžkelėje, kuris niekada neapsisprendžia. Jis uoliai meldėsi ir dirbo, kad rastų tiesą. Šis ilgas Newmanų svyravimas gali būti gera pamoka suprasti, kaip sunkus yra atsivertimo kelias. Ne kiekvienas konvertitas gali taip smulkiai savo kelią aprašyti, tačiau ne vieno iš jų jis yra buvęs panašiai painus ir sunkus.

KELEIVIS AŠARŲ PAKALNĖJE

“Viešpatie, kas yra žmogus, kad tu juo rūpini?” (Ps. 143, 3)

Žmogus šioje žemėje yra tik keleivis. Jisai nori pasiekti gyvenimo tikslą. Ir mes esame praeiviai. Vieną kartą gyvename. Du kartu neteks gyventi. O gyvename trumpai. “Čia mes neturime pasiliekančio miesto” (Žyd. 13, 14). Kiekvienas ieškome savo amžinos tėvynės. Kas dieną ir kas valandą artėjame prie amžinybės vartų, pro kuriuos visi turėsime praeiti.

Mūsų tėvynė yra dangus su amžina garbe ir džiaugsmu. Visi norime pasiekti savo amžiną laimę. Žmogus žemėje neranda pilnos laimės. Tikrai kitame gyvenime, pas Dievą, gali rasti poilsį ir amžinąją laimę.

Gyvenime sutinkame kliūčių, sunkumų ir nepasisekimų. Bet tie kryželiai padeda dangų pasiekti.

Avilos Teresė išmintingai sako: “Tegul niekas nesudrumsčia tavo ramybės! Tegul niekas nebaugina tavęs. Viskas praeis ir pranyks. Tikrai pasilieka Dievas neatmainomas”... “Kas yra jūsų gyvenimas? Yra garas, pasirodęs trumpam laikui” (Jok. 4, 14).

Žmogau, esi žemės keleivis. Bet tavo sielos Kūrėjas yra Dievas; esi Dievo vaikas. Ir nestebėtina, būdami dangaus piliečiai, gyvai jaučiame savo dangaus laimės ilgėsį, norime pasiekti dangų.

Ilgai išvykęs iš tėviškės ne kartą užsisvajoja: “Kad galėčiau dar kartą grįžti tėviškėn. Pavasarį žiūrėti į baltą žiedais apkrautas obelis, eiti papupio keliu, išgirsti gegutę kukuojant, lakštingalą suokiant”... O tremtinys atsidūsta: “Dieve, mano Dieve, duok man prieš mirtį dar kartą pamatyti mėlyną lietuvišką dangų!”

Kasdien pragyventų metų našta slepia žmogų. Vis daugiau mintys sukasi, kad ne žemėje, ašarų pakalnėje, jo laimės vieta. Jisai sutvertas ne kam kitam, kaip dangaus laimei.

Vienas senas atsiskyrėlis — nuošalietis išgyveno 90 metų. Jis raginęs save: “Eik, siela, iš to seno kūno, eik pas savo Kūrėją!”

Miesto kapinėse skaitome žmonių pavardes antkapiuose. Kadaisie jie visi gyveno. Jie vaikščiojo miesto gatvėse. Šiandieną jų čia nėra. “Dieve, tu liepi grįžti žmonėms į dulkes.. Jie darosi kaip rytmečio sapnas ir kaip žaliuojanti žolė” (Ps. 89,3-5).

Dievo keliai, tai ne žmogaus takai. Kūrėjas nori, kad būtume verti amžinos laimės. Trumpai gyvename žemėje. Tad, kam dedame visas pastangas ir darbus ir viltis į tai, kas praeis?

Kiekvienam žmogui bus duotas atlyginimas pagal jo darbus.

Taip. Mano dienos, kaip tie geltoni lapai, krinta nuo medžių rudenyje. O rudens metas, tai derliaus nuėmimo laikas. Kaip bus su mano gyvenimu po mirties? Ar stosiu pas savo Kūrėją kaip žmogus su pilnom, ar tuščių rankom?

Wolsey yra pasakęs: “Jeigu Dievui būčiau taip ištikimai tarnavęs, kaip savo karaliui... tai šiandien nebijočiau mirti!”

Taip, žmogus yra keleivis žemėje. Jei tavo tikėjimo lempos šviesa gęstų ir drąsa pradėtų nykti — tai stiprink save šiais žodžiais: “Viešpatie, mano gyvybė yra visados pavojuje, bet tavo įstatymo aš neužmirštu” (Ps. 118, 109).

.....

▼ **Formozoje įkurta nauja vyskupija, Taichung.** Jai ganytoju paskyrė šv. Tėvas amerikietį vysk. W. F. Kupfer, M. M.

▼ **Vakarų Vokietijoje yra 27 milijonai katalikų** ir sudaro 44,6% visų gyventojų Rytų Vokietijoje katalikai sudaro tik 8,9% gyventojų.

▼ **JAV 1960 gyventojų surašymo metu** privačias ir parapijų mokyklas lankė 5,552,042 moksleiviai, kas sudarė 13,6% visų moksleivių.

RELIGINĒS KŪRYBOS VARŽYBOS — KONKURSAS

GERBIAMIEJI "K. K. LAIVO" SKAITYTOJAI,

Marijonu Vadovybē pavadē "LAIVO" redaktoriui pravesti RELIGINĒS KŪRYBOS VARŽYBAS — KONKURSA ir paskyrē \$500.00 dol. už geriausį religinį veikalą dovaną — premiją.

Sąlygos:

1. Paskutinē rankraščiui įteikti diena — 1962 m. rugsėjo 1 d. Veikalas su autoriaus pavarde siunčiamos "Laivo" redaktoriui.

2. Originalaus veikalo dydis: 100-150 mašinēle rašytų puslapių

3. Religinio kūrinio tema: ji gali būti istorinė, biografinė, dogmatinė, moralinė, visuomeninė ir kit., priimtina Katalikų Bažnyčios požiūriu.

4. Varžybas laimėjęs ir dovaną gavusis autorius, be papildomojo atlyginimo, pirmosios laidos teises perleidžia "K. K. LAIVUI", įskaitant teisę spausdinti veikalą "LAIVE" ir išleisti atskiru leidiniu.

Teisėjų Komisiją sudaro: kun. prof. Stasys Yla, Putnam. Com. ir du Marianapolio Pareng. Mokyklos mokytojai kun. Jonas Duoba, MIC, S. T. ir S. S. Lic., ir kun: Antanas Nockūnas, MIC, S. T. ir I. C. Lic.

Varžybos įvyks, jei jose dalyvaus trys autoriai su vidutinio gerumo dalykiškai parašytais veikalais.

Prašau visų religinių veikalų rašytojų ir "LAIVO" skaitytojų talkos. Norėčiau patarpininkauti tarp autorių ir knygų leidėjų.

Praneškite:

1. Ar turite paruošę spaudai religinio turinio veikalą? Koks Jūsų veikalo dydis? Iš kurio mokslo srities? Ar originalus, ar verstinis?

2. Ar savo paruoštą veikalą pats leisite, ar jieškote leidėjo? Gal jau turite leidėją? Kas jis?

3. Gal Jūs sutiktumėte būti religinio veikalo leidėjas?

Leidėjas su autoriumi savitarpiai aptartų galutinai visas sąlygas ir nusitartų kada, kur ir kaip bus knyga spausdinama, žinant, kad vieno spausdinto knygoje puslapio kaina yra tarp 6 ir 7 dol., žiūrit koks bus tiražas ir kokiame popieryje bus spausdinama knyga.

Visas žinias siųskite "K. K. LAIVO" redaktoriui

4545 West 63rd Street
Chicago 29, Illinois.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

▼ **Turkijoje, Efezo mieste, atstatyta švč. M. Marijos šventovė** Jurgio Quatman pastangomis, kuri ten buvo surasta 1881 m. Šventovė yra žinoma kaip švč. Mergelės Namai. Efeze įvyko III Visuotinis Bažnyčios Susirinkimas 431 m., bet dabar iš to miesto liko vien trijų ketvirtainių mylių plote griuvėsiai. Šventovę globoti pakviesti Montforto vienuoliai.

▼ **Anzangero, Peru. Apie 250 indėnų kateketų turėjo trijų dienų rekolekcijas.** Dauguma jų atvyko iš Andų kalnų pėsčiomis. Kunigai vienuoliai juos moko ne vien tikėjimo dalykų, bet kad jie galėtų nuošaliuose krašto kaimuose pamokyti skaitymo ir rašto bemokslus žemės ūkio darbininkus. Visoje valstybėje esą dabar pralavintų 3,000 kateketų.

▼ **Vakarų Anglijos krašte, Hay-on-Wye, Hereford, paskirtas klebonu** kun. Hugh Healey važinėja Airijoje samdytu sunkvežimiu ir renka metalo laužą bei skudurus, kad, juos pardavęs, galėtų pradėti statyti reikalingą bažnyčią. Ji kaštuosianti 25,000dol.

▼ **Afrikiečiai išsilgę tikrojo tikėjimo.** Kiekvienam šimtui katalikų Afrikoje tenka 15 besimokinančių katalikų tikėjimo stačmeldžių. Jeigu JAV katalikai būtų panašiai uolūs, tai vietoj 200,000 atsivertimų metuose, turėtume penkis milijonus.

▼ **Union City, N. J. Dr. W. J. Meyer testamentu paskirstė savo turtą** labdaros, tikėjimo ir mokslo įstaigoms: ligoninei paskyrė 200,000, šv. Mykolo par. mokyklai 100,000 ir Gethsemane Abatijai 40,000.

▼ **Indijoje, Bangalore vietovėje bus statoma katalikų Medicinos Kolegija** už tris milijonus dolerių, pranešė kardinolas Valerius Gracias, Bombejaus arkivyskupas.

▼ **Londonė, Anglijoje, buvo susirin-**

kę iš 66 kraštų katalikai mokytojai į Katalikų Tarptautinę Mokytojų Sąjungos konferenciją. Ji tęsėsi tris dienas.

▼ **Japonijoje, Tokio mieste, tėvai redemptoristai vadovauja naujai kunigų seminarijai.** Iš Kanados išvyko ten dirbti septyni kunigai ir broliai; kita dalis prisijungia iš Vokietijos.

▼ **Seniau į šv. Liudviko katedrą New Orleans** nebuvo įleidžiamos turistės moterys, dėvinčios trumpas kelnaitės. Dabar bus įleidžiamos, jei panaudos klebono parūpintus 30 tamsių sijonėlių apsiausti klubus.

▼ **Vakarų Vokietijos misionierių vienuolių ir draugijų žinioje Afrikoje, P. Amerikoje ir kitur** yra 28,000 pradžios mokyklų.

▼ **Mainz, Vokietija. Buvęs protestantų dvasininkas, vedęs žmogus, Eckehardt Breiding,** buvo iššvestas į kunigus, suteikus ypatingą dispensą šv. Tėvui. Jis įsijungė į Kat Bažnyčią 1959 m.; yra 40 metų amžiaus.

▼ **Tautinė Newman Klubo Federacija, susirinkus į Penn Sheraton viešbutį Pittsburgh, Pa. rugp. 27 — rugs. 1 d.,** išklaušė vysk. Jono J. Wright, Russel Kirk ir kitų kalbų.

▼ **Pasaulio žydų kongresas, kuriam vadovauja dr. Nahum Goldman,** panaiikino nutarimą siųsti atstovą į II Vatikano Susirinkimą.

Tuo klausimu žydų grupėse vyksta išsiaiškinimas; savo tarpe nesutaria.

▼ **Koelno priemiesty, Suelz, aštuonios japonietės seserys** įsikūrė vienuolyną prie šv. Karolio parapijos vaikų darželio. Vienuolyną pašventino kard. J. Frings ir Tokio arkivyskupas kardinolas Doi.

▼ **Roma išsirinko sau majorą — miesto galvą — jauną profesorių Glauco della Porta, 42 metų.** Jis dėstė ekonominius mokslus. Yra krikščionis demokratas.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Montrealio Aušros Vartų klebono, kun. Jono Borevičiaus, S. J., kunigystės sidabrinio jubiliejaus minėjimas ir viešas pagerbimas bus rugsėjo 29 d.**

• **Stambus lietuviškos knygos rėmėjas inž. Antanas Rudis buvo nuvykęs su sūnum Europon savo pramonės reikalais; aplakė Angliją, Prancūziją ir iš Šveicarijos parsivežė atostogoms dukterį Margaritą.**

• **Religinės Kūrybos varžybose, atrodo, dalyvaus 4 ar 5 rašytojai. Vienas jų atsiuntė savo studiją "Marija Lietuviškoje Pasakoje". Likusieji — iš JAV, Vokietijos ir Italijos teiravosi smulkiau apie konkurso sąlygas. Pažadėjo atsiųsti prieš rugsėjo 1 d., nes paskutinė rankraščiui įteikti diena yra 1962 m. rugsėjo 1 d.**

• **Los Angeles, Calif. lietuviai sudarė iš lietuviškų organizacijų atstovų komisiją, kuri organizuoja prof. Mykolo Biržiškos 80 metų gimtadienio minėjimą sekmadienį po Mykolinių, rugsėjo 30 d.**

• **Scranton, Pa. Šv. Juozapo lietuvių parapijai gražiai vadovauja jau 25 metai klebonas prelatas Juozapas Vincencas Miliauskas. Į kunigus buvo iššvestas 1919 m. gruodžio 20 d. Visos iškilmės vyksta rugp. 26 d., minint nepaprastą sukaktį.**

• **Pittsburgh, Pa. Seserų Pranciškiečių vyriausioji vadovybė buvo išrinkta birželio 29 d. Motina Generalė — Motina M. Gertrūda; jos patarėjos: S. M. Germaine, S. M. Leona, S. M. Innocenta, S. M. Victoria; generalinė sekretorė — S. M. Leona ir gen ekonomė — S. M. Laura.**

• **Portland, Ore. Žymioje Amerikos šventovėje pastatytas žuvusiems už Lietuvos laisvę didvyriams ir visiems Sibiro tremtiniamis ir komunistų siaubo kankiniams atminti paminklas 24 pėdų aukščio; vaizduoja lietuvišką kopyltstulpį su aštuoniomis statulomis. Yra tai vietos dvasios vado, kunigo Pranciškaus Baltrūmo, kurs šiemet minėjo savo 30 kunigystės metų, pastangų vaisius. Jam daug padėjo kiti vietos lietuviai.**

• **Elmhurst, Pa. Marijos Viloje pastatyti seneliams poilsio rūmai, kurie atsiėjo apie milijoną dolerių, bus pašventinti Scrantono vyskupo rugsėjo 22 d.**

• **Lietuvos Vyčių plačią istoriją yra parašęs Ignas Sakalas, buvęs daug metų "Draugo" redakcijos narys. Dabar rūpinasi ją išspausdinti.**

• **Lietuvių Istorijos Draugija, subūrusi pačius stambiausius lietuvius istorikus ir istorijos mėgėjus, ruošiasi leisti ketvirtąją knygą: "Tautos Praeitis" su labai svarbiomis mūsų mokslininkų istorinėmis studijomis. Išėjusias žurnalo tris knygas gailma įsigyti "Draugo" knygyne. Vienos knygos kaina \$3.00.**

• **Pittsburgh, Pa. Dangun Žengimo lietuvių bažnyčia, kaip pranešė vietos vyskupijos laikraštis liepos 26 d. laidoje, bus nugriauta, miesto savivaldybei reikalaujant, ir parapija panaikinta. Kun. Jonas Misius šiai parapijai vadovavo 27 metus. Jis yra gimęs 1883 m. vas. 14 d. Kunigu iššvestas 1907 m. liepos 4 d.**